

Başkanın Mesajı: Halkın Düşmanı?

Amerika Birleşik Devletleri hep haritada bir lokasyon olmaktan fazlası, hukukun üstünlüğüne olan inanç ve bağlılık üzerine kurulmuş bir dizi ideal olmuştur. Bu kurumun güçlü ve canlı kalması için devlet kurumlarında -Kongre, Yürütme ve hepsinden öte yargıya- ve dördüncü kuvvet olarak adlandırılan basına karşı kamu güveni olmalıdır.

Bugün ulusumuz kısa bir süre önce düşünölemeyecek gibi görünen zorluklarla, engellerle ve tehditlerle karşı karşıya. Biz avukatlar demokrasimizin koruyucusuyuz ve Anayasa ve Haklar Bildirgesinde yer alan değerli sivil özgürlükleri savunmak ve korumak için bir savaşta ön saflarda durmak zorundayız. Cumhuriyetimizin ilk günlerinden itibaren demokrasimiz ve hükümet sistemimiz bu temel ilkelere dayanıyor. ABD Anayasasında yapılan ilk 10 değişiklik (esaslar), Anayasa'nın kabul edilmesinden üç yıl sonra, 1792'de kabul edildi ve genel olarak Haklar Bildirgesi olarak anılıyor. Bu Haklar Bildirgesi açıkça bir mesaj gönderir: Umut veya tutku beyannamesi değil, Hukuk Bildirisi.

Bu değişikliklerin (esaların) ilki, tartışmasız hepsinden önemlisi, tüm hakların en temelini, fikirlerin özgürce ifade edilme hakkı için gerekli desteği sağlıyor. Özgür ve demokratik bir hükümet sisteminin ve kişinin istediği şekilde ibadet etmekte özgür olduğu bir toplumun, başkalarına umursamaz bir şekilde zarar vermeden veya tehlikeye atmadan söylemek istediğini söylemesi, şikâyetlerin hükümetten talep edilip düzeltilmesi ve makul fikir ve doğruluk sınırları dâhilinde fikir ve duruşların ifade edilmesini sağlar.

Dini özgürlük, ifade özgürlüğü, toplanma özgürlüğü ve basın özgürlüğü, özgür bir toplumun dört büyük temel taşı ve görkemli demokratik yönetim sistemimizin özüdürler.

Artık bu haklar 1950'lerde McCarthy döneminden beri görmediğimiz bir biçimde; bireylerin hayatlarının inançlarından dolayı mahvedildiği bir kuşatma altındadır. Günümüzün dijital çağında, temelsiz iddia ve hakaret yığınları, bir kişinin avucundaki bir akıllı telefondan çıkıp yayılabilir haldedir. Sosyal medya kampanyaları yoluyla, hükümetimizin temel kurumlarına ciddi saldırılar oldu ve yapılan anketler, halkın bu kurumlara duyduğu güvenin büyük ölçüde zarara uğradığını gösteriyor.

Kamu görevlileri ve destekçileri yargı kararlarından mutsuz olduklarında, "sözde hakimler" diye yargının bütünlüğüne saldırılar oldu. Kongrenin, eylemlerinden ve eylemsizliklerinden dolayı mutsuz olduklarında Kongreye karşı saldırılar oldu. İdarenin ekonomik politikalarına katılmamış akademisyenlerin devletin bütünlüğe yönelik saldırıları oldu. Kolluk kuvvetlerine ve idare politikalarına itiraz edenlere karşı saldırılar oldu. Ve belki de en tehlikeli olanı, soruşturma çabalarını ve eleştirilerini bastırma girişimlerinde haber medyası tarafından derin saldırılar oldu.

Tarih boyunca, otoriter toplumlardaki siyasal liderlerin medyadan ve diğerlerinden aldıkları eleştirilerden memnun olmadıklarında, zorbalar sık sık bu eleştirmenleri "halkın düşmanı" olarak nitelendirdiler. Nazi Almanya'sında, Rus Devrimi sırasında ve Çin'deki Kültür Devrimi sırasında, "halkın düşmanı" terimi, tiranlar tarafından eleştiriye azaltma, boğma veya yok etme girişimlerinde kullanıldı. Ulusal Halk Radyosu'ndan Scott Simon'ın yakın zamanda belirttiği gibi, "Halkın Düşmanı", teşvik edici bir cümledir. Rakiplerini(sonrasında sıklıklar öldürülen) aşağılamak için tarihin en kısır haydutları - Robespierre, Goebbels, Lenin, Stalin, Mao - tarafından söylendi. . .

Kamu görevlilerinin, zorbaların sözlüğündeki dili düzenli olarak kullanması korkutucu. Yasal araştırmalar cadı avı olarak tanımlanmaktadır. Dikkatli ve kaynaklı gazetecilik, halk düşmanlarından sahte haberler olarak tanımlanmaktadır. Göçmenlere haşarat denmektedir. Afrikalı-Amerikalı bireyler ve diğerleri, köpekler olarak adlandırılmaktadır.

Bu son derece tehlikeli söylem, tam olarak Nazi Almanyası'nda kullanılan ve tarihimizdeki en karanlık günlerin bazılarında yol açan - II. Dünya Savaşı ve Nazilerin altı milyon Avrupalı Yahudi ve milyonlarca Çingene'nin, engelli insanın, eşcinsel erkekler ve diğerlerinin sistematik olarak imha edilmesine yol açan dil türüdür.

Bu ulusun kurulmasından önce, George Mason tarafından James Madison ve Patrick Henry'nin katkılarıyla hazırlanan 1776 Virginia Haklar Bildirgesi, basın özgürlüğünün en büyük özgürlük sınırlarından biri olduğunu despotik hükümetler tarafından asla kısıtlanamayacağını söyledi.Bu sözler bugün de 242 yıl önce ilk yazıldığı zamanki gibi doğru ve geçerlidir.

Bir çoğumuz çocukların şu tekerlemesini biliyor: "Sticks and stones will break my bones but words will never hurt me."(Çubuklar ve taşlar kemiklerimi kıracak, ancak kelimeler beni asla incitmeyecek). Amma velakin medyada kullanılan özellikle "halkın düşmanı

gibi kelimeler çok büyük zararlar verebilir.(İncitebilir.) Tekrar tekrar tekrarlanan bu kelimelerin inceleme ve eleştiri üzerinde boğucu bir etkisi olabilir. Medyada bir olaya itiraz etmek, tartışmak, tıpkı bir adli karara itiraz etmek gibi adildir. Ancak haber medyasının ya da yargı mensuplarının bütünlüğünü, yalnızca siyasi liderlerle aynı fikirde olmadığı ya da bunlara meydan okuduğu için kanıtlar olmadan sorgulamak haksız ve derinden tehlikelidir.

Başkan Ronald Reagan şunları söylemişti: “Özgürlük hiçbir zaman yok olmaktan bir nesil uzakta değildir. Biz onu kan dolaşımımızla çocuklarımıza geçirmedik. Onların da bizim gibi yapmaları için, özgürlüğü korumalı, onun için savaşmalı ve onu çocuklarımıza teslim etmeliyiz.” Demokrasi kırılmandır. Halkın, demokrasinin ve özgürlüğün temel kurumlarına duyduğu güvenin aşınmasına tanık olarak tali vaziyette oturamıyoruz ve oturmamalıyız.

Bu büyük ve soylu mesleğin üyeleri, doğrulanmamış iddialara meydan okuma cesaretine sahip olmalılar. Medyayı “halkın düşmanı” diye lekeleyenler ile yüzleşmeliyiz. Her birimizin ABD Anayasasını korumak ve savunmak için ettiği yemin bize özel bir yükümlülük veriyor. Winston Churchill dedi ki: “Her birine, yaşamlarında mecazi olarak omzuna dokunulduğu ve kendilerine özgü ve yeteneklerine uygun çok özel bir şey yapma şansı sunulduğu özel bir an gelir ” İşte bu bizim özel anımız.

İçtenlikle,

Sharon Stern Gerstman

Michael Miller

Başkan, New York Eyalet Barosu